

[Indenrigsministeren.]

tidig Lov om Tillæg til Indkvarteringslovgivningen.

Mellem den Øverstbefalende over de udsendte allierede Styrker og den danske Militærmission hos Overkommandoen over disse Styrker er der forinden Landets Befrielse indgaaet en Overenskomst angaaende Tilvejebringelse af bl. a. Indkvarteringsydelse samt Brug af Jord og Bygninger i det Omfang, saadanne Ydelser maatte blive krævet til at dække de allierede Styrkers Behov.

Overenskomsten er 18. Maj i Aar godkendt af Regeringen.

Det foreliggende Lovforslag tilsigter for det første at tilvejebringe fornøden Lovhjemmel til at kunne skaffe Kvarterpladser til de allierede Tropper under deres Ophold her i Landet. Dernæst tilsigter Lovforslaget at give Regeringen Bemyndigelse til at kunne rekvirere privat fast Ejendom, naar de særlige Forhold for Tiden gør det nødvendigt. Herved tænkes i første Række paa Rekvision med det Formaal at stille fast Ejendom til Raadighed for de allierede militære Styrker; men de ekstraordinære Tider vil ogsaa kunne bevirke, at det bliver nødvendigt at anvende Lovforslagets Bestemmelser til Rekvision af fast Ejendom til danske militære Formaal og til andre særlige Formaal. Saaledes vil en tilfredsstillende Ordning af Spørgsmaalet om Anbringelsen af de tyske Flygtninge, indtil disse kan forlade Landet, muligvis ikke kunne gennemføres uden at skride til Rekvitioner.

Spørgsmaalet om den endelige Ordning af Betalingen for Indkvartering af allierede Tropper og for Rekvision af fast Ejendom til de allieredes Formaal staar endnu aabent, men foreløbig afholdes Udgifterne af den danske Stat.

Om de enkelte Lovparagraffer skal jeg bemærke følgende:

I § 1 gøres de danske Bestemmelser om ekstraordinær Indkvartering med de fornødne Lempelser anvendelige paa Indkvartering af de allieredes Troppestykker. Denne Ordning, der er blevet anset for den mest praktiske Løsning af Spørgsmaalet om den allierede Indkvartering, vil medføre, at Indkvarteringen sker ved de danske Indkvarteringsmyndigheders Foranstaltning, d. v. s. i Købstæderne Borgmesteren og paa Landet Politimesteren.

§ 2 vedrører Rekvitionen af fast Ejendom til Brug eller offentligt Eje. Bemyndigelse til at foretage Rekvision er i Bestemmelsen givet Ministeren, som dog kan

lade Bemyndigelsen udøve gennem civile Indkvarteringsmyndigheder. Af Hensyn til, at flere Parter hver for sig kan være interesserede i at faa en og samme Bygning til Raadighed, vil det være praktisk at nedsætte et raadgivende Udvalg til at afgive Indstilling om Udnyttelsen af de overtagne Ejendomme.

Fast Ejendom kan rekvireres saavel til Brug som til offentligt Eje, men det kan forventes, at der kun i Undtagelsestilfælde vil blive Tale om Rekvision til Eje, og i øvrigt vil Rekvisionerne — baade til allierede og danske Formaal — altid blive foretaget under den størst mulige Hensyntagen til Befolkningens Interesser. Men det maa dog her fremhæves, at selv om Kampen er afsluttet, er Krigen og de dermed sammenhængende særlige Forhold ikke endt. Vi maa belave os paa, at det vil tage sin Tid at faa Orden paa Tingene, og dette gælder ogsaa for Indkvarteringsområdet, hvor der endnu maa stilles store Krav af ekstraordinær Karakter til Befolkningen. Vi ved f. Eks. endnu ikke, hvornaar vi vil faa Mulighed for at faa de tyske Flygtninge ud af Landet.

Afgivelse af fast Ejendom skal, som det er anført i § 2, altid ske mod fuldstændig Erstatning; i §§ 3 og 4 er der givet Regler om de Organer, der skal træffe Bestemmelse om Fastsættelsen af Erstatningernes Størrelse. Reglerne svarer til de hidtil for Rekvitioner gældende.

I § 3 staar der om det Udvalg, der i 1ste Instans skal træffe Afgørelse med Hensyn til Erstatningerne, at Udvalget kan henskyde Afgørelsen til det i § 4 nedsatte Vurderingsnævn. Denne Formulering er sprogligt ikke saa god, og jeg vil foreslaa, at Ordet „nedsatte“ under Behandlingen her i det høje Ting ændres til „omhandlede“.

Loven skal ifølge § 7 kun gælde indtil Udgangen af December Maaned 1946. Saa fremt Forholdene udvikler sig saaledes, at det bliver muligt forinden at undvære Bestemmelserne, kan Loven dog ophæves ved kgl. Anordning.

Det vil forstaas, at det i Tiden fra den 5. Maj og indtil nærværende Forslag kan ophøjes til Lov har været og vil være nødvendigt i et vist Omfang at handle, som om Forslagets Bestemmelser allerede var gældende. Det maa imidlertid anses for at være af Betydning, at denne Overgangstid bliver af kortest mulig Varighed, og jeg skal derfor anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til*